

Paraules per a José Corredor-Matheos, en l'acte del seu ingrés com a acadèmic d'honor

Carles Güell i de Sentmenat

Acadèmic d'honor

Voldria que les meves primeres paraules fossin d'agraïment a la presidència i a la Junta de Govern per haver-me donat l'oportunitat i el privilegi de presentar el nou acadèmic d'honor José Corredor-Matheos.

La nostra amistat ve de lluny, a través de la seva col·laboració amb la Fundació Güell, fundació creada, com saben molts de vostès, per estimular i ajudar els joves artistes catalans. I a la col·laboració amb l'“Asociación Española de Desarrollo del Mecenazgo Empresarial” (AEDME), entitat promoguda pel Cerele d'Economia, dedicada exclusivament a impulsar accions de mecenatge empresarial en els àmbits de la cultura, la investigació, el medi ambient i tota mena d'accions socials.

El meu reconeixement i respecte per la tasca de José Corredor-Matheos com a crític d'art i com a poeta creix cada dia, en conèixer millor la seva extensa obra de crítica literària, i en entendre més, després de successives lectures, els seus poemes.

José Corredor-Matheos nasqué a Alcázar de San Juan (Ciudad Real, 1929). Llicenciat en dret, carrera que no ha exercit, ha estat director dels *Suplementos* de l'Enciclopèdia Espasa, assessor artístic del Col·legi Oficial d'Arquitectes de Catalunya i Balears, cap de redacció de *Cuadernos de Arquitectura y Urbanismo*, crític d'art de *Revista*, *Destino*, *Triunfo* i *Cambio 16*, director de l'Enciclopèdia Gran Larousse Català i assessor cultural de la Fundació Caixa Catalunya.

És autor de més de cinquanta llibres sobre temes d'arts plàstiques, disseny, arquitectura, ceràmica i història de la joguina: entre ells *Ceràmica popular espanyola* (1970); *Joan Miró* (1972); *Céramiques de Miró et Artigas* (1974); *Subirachs* (1975); *Ceràmica popular catalana* (1978); *Vida y obra de Benjamín Palencia* (1979); *Los carteles de Miró* (1980); *Guinovart, el arte en libertad* (1981); *La joguina a Catalunya* (1981); *Artesanía de España* (1985); *El juguete en España* (1989); *Montserrat Gudiol, realitat i símbol* (1989); *L'escultura de Rebull* (1991); *Antoni Tàpies. Matèria, signe i esperit* (1992); *Història de l'art català. La segona meitat del segle XX* (1996).

En col·laboració ha publicat, entre altres llibres: *La pintura del siglo XX* (amb Daniel Giralt-Miracle, 1975); *Arquitectura industrial a Catalunya* (amb Josep M. Montaner, 1985); *Llibre blanc del disseny i l'artesania* (autors diversos, 1985).

Ha estat president-fundador de l'Associació Catalana de Crítics d'Art; president de la Sección Autónoma de Cataluña de la Asociación Colegial de Escritores de España i membre del Consell de l'Associació Internacional de Crítics d'Art (AICA). És membre corresponent de la Real Academia de Bellas Artes de San Fernando i membre de número de l'Académie Internationale de Céramique.

Ha rebut els premis Boscán de Poesia (1961); Nacional de Traducción entre Lenguas Españolas (1984); Nacional d'Arts Plàstiques de la Generalitat de Catalunya (1993); Nacional de Poesía (2005).

Ha estat guardonat amb la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya (1989) i la Medalla de Oro de la Universidad de Castilla-La Mancha (2007). També amb la Medalla d'Or al Mèrit Artístic de l'Ajuntament de Barcelona (2003).

Encara recordo les seves paraules d'agraïment a l'alcalde de Barcelona en el solemne acte de lliurament al Saló del Consell de Cent de l'Ajuntament de Barcelona: "Que l'Ajuntament de la meua ciutat, Barcelona, d'una tradició cultural tan llarga i rica em concedeixi la Medalla d'Or al Mèrit Cultural constitueix la realització d'un somni que no he tingut —o potser sí—, en algun moment estrany de debilitat? El cas és que sóc aquí dalt i no a baix. I la cosa va de debò". En aquestes paraules plenes d'emoció apareix la sensibilitat d'un gran poeta i la sinceritat i senzillesa d'una gran persona.

Com a poeta és autor de quinze llibres i de vuit *plaquettes*. L'any 1981 va reunir la seva obra en el volum *Poesía 1951-1974*, i el 2000 a *Poesía 1970-1994*. Els seus darrers llibres són *El don de la ignorancia* (2004) i *Un pez que va por el jardín* (2007). És autor de la selecció i traducció de l'antologia bilingüe *Poesia catalana contemporània* (1983), reeditada i ampliada el 2001, amb el títol de *Poesia esencial de la poesia catalana*.

Como aficionado a la poesía quisiera acabar ésta breve intervención dando lectura a un poema que he leído y releído infinidad de veces, encontrando siempre en él nuevos matices, sugerencias y silencios.

El poema dice así:

TE EMPEÑAS en vivir.
Esperas de las cosas
lo que no pueden darte:
lo que ellas mismas son.
Olvidas el placer
de olvidar y olvidarte:
olvidas olvidar.
Te empeñas en vivir.
Esperas de las cosas
lo que las cosas dan:
lo que ellas mismas son.
Y recuerdas de pronto
el placer de olvidar
y de olvidarte.
¿Quién podría empeñarse
ya en vivir,
sintiéndose vivir?

Gracias, Pepe, por tu amistad y por tu poesía. Quiero que sepas que eres recibido con gran ilusión en la Academia.

17 d'abril del 2008